

V předložené práci jsme se zabývali převážně druhou kapitolou starozákonní knihy Jonáš, jejíž dominantní částí je Jonášův děkovný žalm. Snažili jsme se hledat argumenty pro vlastní hypotézy a posléze střízlivě formulovat závěry. Pokusili jsme se touto cestou překlenout prostor mezi analytickou exegezí hebrejského textu a jeho syntetickou aktuální aplikací. Práce je členěna do třech hlavních kapitol s obsahem exegetickým, teologicko-spekulativním a interpretačně-aplikačním. Naší starostí bylo, abychom neztratili ze zřetele zamýšlenou rovnováhu polohy exaktní (vědecké) a polohy praktické (empirické). Proto jsme dbali o to, aby formulace tezí a cílů analýzy byla dotažena až k vyhodnocení toho, zda těchto cílů bylo skutečně dosaženo, až k předložení argumentů a k formulaci výsledků diskuse. Uvědomujeme si, že při zvažování váhy a oprávněnosti jednotlivých argumentů by bylo lze postoupit mnohem dál než se podařilo nám v diplomové práci. Kritik asi nenajde dostatečně reprezentativní srovnání našich závěrů s představami převládajícími v současném teologickém bádání. V důsledku této metody byl důkladně diskutován též textový kontext perikopy, tedy kniha Jonáš jako celek. Výsledkem diskuse je soteriologický pohled na druhou kapitolu i na celou knihu, pokus o vlastní interpretaci soteriologického kérygmatu perikopy i hypotéza o metaforicko-soteriologické struktuře knihy proroka Jonáše. Jsme si vědomi toho, že většina úvah zůstala ve formě otázek a inspirací pro další studium. Jeden z užitků, které nám přinášely potěšení během sepisování diplomové práce, je poznání, že kniha je považována za jednu z nejzajímavějších, nejmnohoznačnějších a nejvýmluvnějších starozákonních knih zřejmě po právu.